

(ה) מופנה פ"ג קדוץ נסכה: גנין מ: סדר, (ו) גומות פ: כילות ים, (ז) זמות כב, (ח) עי' (ט) זמות כב, (ט) ממליכת כלימות יב, (ט) ממליכת מהונן כב, (ו) כלימות מה, (ו) מארס ועין רכ"ה, ט) דר קון:

ה

(ה) רשיי לד"ה עדיס וכו' ה'ס מכחישן לכמיכז ה'זודע כ'ל ומתנית חותמו נמתק:

ב' ט' י

והוא בכוונה עדי לדורי ליה והאי דלא אויד אשתחומתי הוא דקא מישתמת מיניה סבר עד דדהו ל' זוויי פרענא ליה ואמר רחמנא רמי שבבואה עלייה כי היכי לדורי ליה בכוונה אבל העדאית עדים דליך למייר היכי אימא לא קקמ"ל ק"ו ומאי ק"ו ומה פיו שאין מהיכו ממון מהיכו שבבואה עדים שמחיבין אותו ממון אינו דין שמחיבין אותו שבבואה ופיו אין מהיכו ממון והוא הוראת בעל דין כמהה מהיכו קנס נס ומה פיו ישайн עדים דמי מיי ממון מהיכו שבבואה עדים שמחיבין אומו דין שמחיבין אותו שבבואה מה לפvio שכן מהיכו קרבען האמר בעדים שאין מהיכיבן אותו קרבען לא אמר עדים שמחיבין הכרבי מאיר סבירא ליה אמר עדים שמחיבין אותו קרבען מק"ו דרטנן אמרו לו שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי רבי מאיר מהיכיב והובמים יפטורים אמר רבי מאיר אם הביאו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאו לידי קרבען הקל אמרו לו מה אם ירצה לומר מoid ההיתוי יפטר אלא מה לפvio שכן מהיכו אשם אשם הינו קרבען אלא מה לפvio שכן מהיכו אשם חמוש הא לא קשיא רבי חייא הכרבי מאיר סבירא ליה כי היכי דמחייב ליה קרבען מק"ו מהחייב ליה המושך והומר אלא מה לפvio שכן אינו בהכחשה ובזהמה תאמיר בעדים שישנן בהכחשה ובזהמה אלא אהיא מעוד אחד ומה ערד אחד שאין מהיכו ממון מהיכו שבבואה עדים שמחיבין אותו ממון אינו דין שמחיבין אותו שבבואה מה לעד אחד שכן על מה שהוא מעיד הוא נשבע האיר

יא א מ"י פ"ו מלהמת
טוּשׁוּ וְטוּשׁוּ סָלֶב
[ופ"ג ה'ג] וְעַמְּדֵעַ יְהִי
קְרִימָן בְּנֵי קְרִימָן :

יב ב מ"י פ"ו מלהמת
גִּינְסָה סָלֶב כ"ז ג"ס
סָלֶב ו פ"ח מלהמת טוּשׁוּ
וְטוּשׁוּ סָלֶב תְּזֵבֵחַ וְטוּשׁוּ
ח"מ צ"ח ט"ז קְרִימָן :

יג ג מ"י פ"ג מלהמת
שְׁגָנוֹת סָלֶב הַסְּמָנָה
עַצְּמָנָה :

רביינו חננאל

יד א מ"ג מס' פ"ז
ונטען כל' יב טוק"ע
ח"מ ט"מ נס ס"ד ועי'
בג':
טו ב יי' סס פ"ל כל' ג
[ו]פ' ג' סס פ"ל [ו]ן סמג
עטצ'ן נס סס טוק"ע ח"מ ט'
טו פ"ט נס ומי' סס טוק"ע
ו [כ' הילךם כלה ומי']
לעכשוין דר' דק' :

מוספֶת רישׁוּי

ונענו לנו עליה: מי פה ליה כו'. כגן
נוי לי פילוי דנקן סדרי נאה. לחמיה
טעננה קומם כר' מיה ותנייה צבונעה
קייב. ליצבע ענ' קאצ'אל ומג' מאלערין
ומומיע: ופאנַּה קומַּה זו'. קמַּץ דלְלִי
די' כלום וקעלאס מעעליס חומַּו זיך
אסקלי דמלוי דמאפיק קה' פילק קומ
מאזסן טעלת עליים וכדפלרין
ס דלוועיינט גונג צאולטה זמקומַּה
עלעטס

טענה הוא ותנאי שנים אוחזין בטליה וקונטינר ישבע והוא אכן סהרי "מ דאפי" אמר ליה הילך מורה מקצת הטננה הוא בחיה. והרשות רחבי גזירות נרחבת לרבו דגון וושרשן הא לא מגרב לול ולא ימיינן בלבול לאו

עַד אֶחָד יוֹכֵה שִׁשְׁנָוּ בְּחַק
כִּיּוֹן סְעִיר תָּוָסָה דְּצָוָיו
מִכְלָס בְּזָוָמָה תָּהֲמָר בְּנָדִיס
הַמְּדָר יְוִיכִים כְּמִכְלָס כִּי מָה שְׁקָעָה

(ה) מסורת השם
 (ו) קדושים כ. ו. ו. ג'.
 (ז) נקמן כ. ז' ק' קש
 (ח) צפונות מ. ז'
 (ט) ר' ר' ל' ז' (במלה)
 (י) ר' ר' ל' ז' (מכורין)
 (ט) ר' ר' ל' ז' (מכורין)
 (כ) ר' ר' ל' ז' (מכורין)
 (ל) ר' ר' ל' ז' (מכורין)
 (ט) ר' ר' ל' ז' (מכורין)

(ה) גמ' דענן סכדי להא
הן סכדי להאי ו煦פינו:

גלוון השם

you need for your project. You can add new content, new file types, images, fonts, etc. to your page after the initial creation.

א. [לכ'] הַלְּפָטָק כְּמֵן
 וְבִנְוֹתָה פְּרִי כְּמֵן:
 ב. בְּ מַיִם פְּגַם לְטוּעָן
 וּמְטוּעָן סְמִיךְתָּן
 נְסָחָה מְצָבָע מְנִיאָה
 פְּסָחָה:
 בָּא. גְּ וַיְיָ אֶת-בְּנֵי
 וְפִי הַר אֶת-סְלָה גְּ
 וְפִי טְמָה יְמִינָה
 קְמָגָן סְמִיךְתָּן
 וְפִי סְמִיךְתָּן:
 בָּב. דְּ מַיִם פְּגַם
 לְטוּעָן וּמְטוּעָן סְמִיךְתָּן
 סְמִיךְתָּן סְמִיךְתָּן
 קְמָגָן פְּגַם כְּמֵן:

אמאי איצטראָד קראָד לערעטן. מײַם גָּס נְמֶרֶד סִינְעָס
לְרֹתֶל נְמֶעוּנִי סָהֵן קְרַקְעָפָוּר קוֹוֶה לְהַלְמָנוּ
כְּסֻפָּר נְמֶקְמָה קְרַקְעָפָוּר קוֹוֶה לְהַלְמָנוּ
לְלִגְמָד צִיר סְכָּא הַסְּמָמוּנִי קָרָה הַסְּמָמוּנִי
סְמָמֵת גָּס קְרַקְעָפָוּר צִיר קָרָה הַסְּמָמוּנִי
קָרָה הַסְּמָמוּנִי יְצָרָמָן מְנָסָן וּסְכָּא
עַד דְּסָסֶן לְיָוִוִּי וּפְרָנְגָּמָן לְהָ:

למ"ד חולך פטור קרא אם מי' מה' לויין מכם וון (פלי' נקמן לך) סוד מעש דלון לדס מעי יון וכבר קרא למלפני נס מלן ולפיטר (דב' ט): ואחר נס צוות ה' נס: או' נמי נסינ דסוד שטבע לאכילת (ע"ז) (ע"ז)

למלה היונית קלאסית המונחים בבלק הושם כפליים ומעורבים (ד.כ.) ולקמן כפלק פולמי ומעורב. לתוכו פילון סוף אמצעי דמיוניים ומשמעותיים. בכלליים דלומו סקלר כו ומשמעותי דמיוניים ומשמעותיים.

תורה או רשותם

על כל דבר פשע על
שרו על חמור על שה
על שלמה על כל בגדה
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים אבל דבר
שניהם אשר ירשין
אליהם ישלם שנם
שנות נבחן
לעניהם

הגהות הב"ח

הגהות הגרא"א

רביינו חננאל
המתקשה' עלי רב ששת מהא
הדרני מיר ברכ מא בגהיגל
קכמא לילך' תמן לו את
שומרי ציריךן דה-
הדרון. ר' שמורי ציריךן
בפיה מקצת והודאה
בקצתן ואלו אין כוונת
הדרון ושהוא נשא סדר
מדורה מהדרה והדרון
ולעומם הילך פטור והאי
בגון דעתין לה' דבמתו
משמרתו ולצמו בו כוונת
בפיה מקצת. שערין דה מטה
באיאני הייב לשלמה לך
וזה היא הדראה במקצת
הדרון היילך דרא לילך
בבניא לאלא יני חיב
לשלכם קאמר לה. והדר
מלחה לה באנס וסביר
מי דאי דרא דיבחיה תורה
ולעומם שורב בענין
אאותסן מרכ' כי יון אל
יעזרו מורה או שור או

רבענו חנאנא (המשך):
עליה וסוגיותיו כווניה
והתאנה כרב ששת קיימא
מוקנייה לה כי השאלת
הוילוק בגדול כולה
הומוגר אמר התקן רקען
שב膺ם הוגר שיקטן כרכ
ואמרין אמריא ישבע מה
שטענו לא אורה לא יci
בדוגל טענו והוא לא
הודה בוגר נגיד האמיא
шибע וירד הילך הוא
ונוד ונשבחן על
הברובוט ש"מ מוגר כי
גבי הילכת פסחים הילך
נמי הילכת הו דטרו
ומקסיה תוב מקיתאה דר
חיה מוד רגון גבון
דר אפטורקי נהגה לי
בדרכו הילך הוגר אמר אין לך
בידי הילך והגדים מעדים
עלוי יב' יכול שיבע על
השאור וכו'. ופרק' ר' הח'
נמי תא הו אורה פולג' על
הហבנית והרא גבון
מניא אבהה דר אפטורקי
דרישת ר' הח' הבוי
אשר יאמיר כי הוא מילך
מאן בעזען מהן מילך
הטענה ומיקצת הטענה.
אבל בברחה דר אפטורקי
הוילוק בר' קרא ש"מ
יעיר ויחד זה מוקצת הטענה
אבל מילך טענה מילך בעזען.
הוילוק בר' ח' ר' ח' ר' ח'
כל יבון קמל דפ' צוועת קדיג'יס
יעי קמל סיפון דינתיו לך פועלן
ומתקנת:

אקדמי לחו לא חזו ודברים מעולם אחותם שחיי
אשכחהו אם איתא לדר' חייא קמיהה משבבע
אשרא אמר ליה אבי אם איתא משבבע
וודוא גולן הוא אל' שכונתו קאמיניא
השתא נמי דליתא לדר' חייא נחיביה
מדרב נחמן דתנאי מנה לי בידך אין לך
פטור ואמר רב נחמן ימשביעין אותו
שבועת היות דבר נחמן תקנתא היא
ומכובדא

שבתו ר' זעירא אמר כי הוא זה ופירשו אמר והודאה במקצת ואי אתה אמר שפירשנו למלחה אבל אם הודהה לכא ואי טען חדוד והודאה במקצת וחיבור שבתו